

РЕШЕНИЕ

№ 888

гр. София, 11.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арnaudова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на
прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **10572** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно
процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за
административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение № 79 от 29.08.2012 г. по НАХД № 5496/2012 год., Софийски районен съд,
НО, 10 състав, е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 23-2304360/13.12.2011
г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” - С., с
което на [фирма], [населено място] е наложено на основание чл. 416, ал.5 във вр. с
чл. 414, ал.1 от Кодекса на труда (КТ) административно наказание „имуществена
санкция”, в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 61, ал.1,
във вр. с чл. 1, ал.2 от КТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от [фирма], с
твърдения, че то е незаконосъобразно Твърди се, че М. Л. Т. никога не е бил
ангажиран да работи като пазач на паркинга в [населено място], ул. „Т. К. № 69. В
съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от адв.П., която моли
да се отмени обжалваното решение като обръща внимание на обстоятелството, че в
представената по делото декларация от М. Т. е посочено, че същия работи в друго
дружество.

Ответникът по касационната жалба – ДИТ - СО – редовно призован, чрез
процесуалния си представител юрисконсулт С. намира жалбата за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че решението на СРС следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

На 29.09.2011г. служители на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" - С. извършили проверка за спазване на трудовото законодателство в обект - временен охраняем паркинг (за продажба на коли), находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], БИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: Област - С. (столица), община - Столична, [населено място], район С., п.код 1000, [улица], вх.2, ет.3, ап.35, представлявано и управлявано от Р. К. Р. с ЕГН [ЕГН] - управител. По време на проверката в 11,25 часа на посочената дата на работа било заварено лицето М. Л. Т. с ЕГН [ЕГН], което престирило труд на горецитирания обект като „охрана". На М. Л. Т. била дадена декларация, в която той собственооръчно попълнил личните си данни, от кога работи, като какъв, с какво работно време и има ли сключен трудов договор. В своята декларация М. Л. Т. записал, че работи в обекта при определено работно време, без да е сключил трудов договор. Тъй като нито управителят на дружеството, нито упълномощено от него лице били на обекта, проверяващите оставили призовка за управителя на [фирма], в която била посочена дата за неговото явяване в Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", [населено място], [улица], ет.2. На 05.10.2011г. Осъщественият контрол приключил в сградата на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" с проверка по документи. На тази дата бил оформен Протокол за извършената проверка. В резултат на проверката било установено, че с лицето М. Л. Т. не бил сключен трудов договор преди постъпването му на работа. В тази връзка проверяващите констатирали нарушение по чл.61, ал.1 от КТ, съгласно който преди постъпването на работа на дадено лице, с него следва да се сключва трудов договор. За установеното нарушение на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 23-2304360 от 05.10.2011г., който бил връчен на управителя на дружеството на същата дата. Впоследствие, на 13.12.2011г. било издадено и обжалваното НП, което видно от приложената и приета по делото обратна разписка за неговото изпращане, е било получено на 09.03.2012г.

Като извърши служебно проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, десети касационен състав на Административен съд – София град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Видно от представената по делото декларация от 29.09.2011 г. от М. Л. Т. се

установява, че същия работи в А. матер като охрана с трудово възнаграждение 300 лева от 7,30 до 19,30 ч., като два дни работи, два дни почива. Видно от обясненията дадени от представляващия дружеството – касатор „А. матер” е името на обекта автокъща, стопанисвано от дружеството - касатор, поради което твърденията на касатора в тази насока са неоснователни.

При стриктно спазване на процесуалните правила Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, които са били нужни за установяване на фактите по делото. При анализа на събраните доказателства, от правна страна, решаващият състав е развил убедително съображения за законосъобразно протичане на административно-наказателното производство, изложил е подробни мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил, въз основа на което е формулирал крайния си правен извод относно обжалваното пред него наказателно постановление. Така направеният извод съответства на приетите по делото доказателства, поради което решението е обосновано и в съответствие с материалния закон. Настоящият съдебен състав на АССГ е напълно съгласен с приетото за установено от фактическа и правна страна в мотивите на районния съд, но и не споделя касационните оплаквания и наведените доводи в касационната жалба срещу решението на СРС. Противно на твърдяното в касационната жалба, решаващият състав на СРС е анализирал с необходимата прецизност събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, при което по категоричен и несъмнен начин е установил фактите по делото, въз основа на които е стигнал до верни правни изводи. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване. При постановяване на решението не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, събрани са всички относими и допустими доказателства.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 79 от 29.08.2012 г. по НАХД № 5496/2012 год., Софийски районен съд, НО, 10 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.....

2.....